

בשער

ידיעות קיבוץ הזורע - ב' כסלו התשע"ז - 02.12.2016

היה היה / עמ' 12
מקור השם "בשער" עם
זכרונות מהעבר

ראיון עם גזברית / עמ' 8
ראיון עם שחף כליפה
גזברית הקהילה

שכנים שכנים / עמ' 6
היכרות עם סניף קק"ל
ביקנעם המושבה

דבר המערכת

משולחן העורכת / נעה אלבוחר

ל השריפות שתקף אותנו לפני כשבוע גרם לי להסתכלות מחודשת על המקום שאנחנו גרים בו. הקיבוץ יפיפה וירוק, מכיל עצים בוגרים, פרי עמל של עשרות רבות של שנים יחד עם ערוגות צמחים חדשות המתחלפות לפי עונות השנה. על כל היופי הפנים קיבוצי הזה מתווסף יופי סביבתי, יער שלם המקיף אותנו ונחל, שכולי תקווה שיתחיל לזרום במהרה במרכזו של הקיבוץ. הנוף הירוק הזה מרים את מצב הרוח, מרגיע ומאפשר איוון טוב יותר של החיים.

לצערי, אין זה מובן מאליו. רק לפני שבוע, מאות דונמים נשרפו סביבנו, אנשים איבדו את בתיהם ונגרם נזק של עשרות שנים ליערות הארץ. נזק שגם כסף לא יוכל לתקן אלא רק הזמן. ואילו אצלנו, הצלחנו לחמוק מכל השגעון הזה שאחז מדינה שלמה. עדיין מוקפים בירוק ואפילו ריח העשן לא חדר את הבועה הזו בה אנו נמצאים. רק המטוסים שחגו מעל ראשינו היוו עדות לשריפות מסביב וגרמו לכל ילד להרים ראשו בשמחה לשמים.

הגיליון הנוכחי מכיל כתבות מרכזיות המתמקדות באנשים ובעבודה המאפשרת את הסביבה העשירה והירוקה הזאת. העבודה על העיתון הייתה מעניינת במיוחד עבורי מכיוון שגדלתי בסביבה עירונית והצמחיה הזו אינה "זורמת בעורקיי". אני מייחלת שהמערכת החורפית שהגיעה אלינו תהיה פתיחה לחורף גשום שיעזור לשקם את הנזקים וימלא את מאגרי המים.

בעניין אחר, לאחר צאת הגיליון הראשון חברים רבים נתנו משוב מגוון. אני מודה לכם גם על התמיכה והפירגון וגם על העצות הטובות והבקשות לשיפור שהעלתם. בעקבותן, את הגיליון הנוכחי ניסינו לרווח יותר מבחינה וויזואלית ולהגדיל את הגופן (פונט) כדי שיהיה נוח יותר לקריאה. אנא המשיכו לתת משוב ואני מבטיחה להמשיך לשפר.

יחד עם זאת, לעיתון "בשער" יש תקציב קטן מאוד להדפסה (שחור לבן, איכות ביתית ולמעט חברים). לאחר הגיליון החגיגי הראשון של המהדורה החדשה, יצאנו בסקר לבחון כמה אנשים מעדיפים את עיתון בשער מודפס בתשלום חלקי. התוצאה כרגע עומדת על כ-45 חברים ולכן הפעם הגיליון יוצא בתפוצה מודפסת מצומצמת יותר. בגיליונות הבאים, יתכן שאיכות הדפוס תשתנה, מכיוון שעלויות ההדפסה עולות ככל שמספר העתרים יורד. כמו כן, עם כמות כזו של קוראים המעוניינים בעותק דיגיטלי, עולה השאלה מה הדרך הנכונה לערוך ולהנגיש אותו? אשמח לשמוע את דעתכם.

המעוניינים בכל זאת לעיין בעותק מודפס וצבעוני יוכלו למצוא גם העתקים בספרייה, במרפאה, בפזיזוטריפיה, בבית שקמה ואפילו במזכירות פלסטופיל לטובת החברים העור-בדים במפעל. בבקשה הקפידו להשאיר העתקים אלו שם כדי שיוכלו לשמש את כלל הציבור.

לסיום ארצה לעדכן שהגיליון הבא ייצא רק בעוד שלושה שבועות, 23.12.16 ולא בעוד שבועיים. הסיבה לדחיה היא חג חנוכה המתקרב והרצון להוציא גיליון חגיגי בצמוד אליו.

קריאה מהנה,

נעה אלבוחר

מערכת בשער:

עורכת: נעה אלבוחר

עיצוב ועריכה גרפית: דני אלבוחר

טל: 052-3990860

דוא"ל: bashaar@hazorea.org.il

כותבים: נעה אלבוחר, נחשון שחם, איילת כץ, יבל ברקאי, יעל כרמי, טלי כלב, איילה טל, עופרית ולוטס בר, דני נהב, דובי זמה, שבתאי פרידמן, מורן נס-לבסקי פלד, דנה אלואר

צילום תמונת השער: נעה אלבוחר

עיתון מחפש כותבים:

רוצים לקחת חלק בעשייה קיבוצית? אוהבים לכתוב, לחרוז, לצלם או להביע דעה, זה הזמן! צרו קשר ונשמח לשלב אתכם בגיליון הבא.

לעיתון דרושים:

- צלמים
- בשלנים
- אוהבי טיולים
- כותבים מתחלפים
- כותבי טורים קבועים
- מעצבים
- מנהלי מדורים

- 2 דבר המערכת
4 ירוק בעניים
ראיון עם רן סלומון, מנהל הנוי
- 6 שכנים שכנים
ראיון עם הנהלת קק"ל ביוקנעם המושבה
- 8 ראיון עם גזברית
ראיון עם שחף כליפה - גזברית הקהילה
- 10 הכר את החבר
מארח את איילת כץ
- 11 העיקר הבריאות
עצות לגבי בריאות ותזונה נכונה
- 12 תרבות ופנאי
לי זה יצא טעים – מתכון השבוע
לטיול יצאנו - עם עופרית ולוטם בר
מה לי ולספורט – הספורט הקיבוצי עם נחשון שחם
ספרים רבותי ספרים - עם טלי כלב
- 15 אותי זה מצחיק
הומור מקומי ומרחבי הרשת
- 16 יצירה מקומית
לא רק חרוזים - עם דובי זמר
קילפתי תפוז - עם שבתאי פרידמן
איך לצאת בשלום מאיקאה - עם יעל כרמי
- 18 היה היה
פינת הארכיון
- 19 עדכונים שונים
טיול אגף הבריאות
משולחן הביטוח
מרכז גשר
- 20 היכן אני נמצא
חידת השבוע עם דני נהב

ירוק בעיניים

כל ילד מכיר (ולעיתים מעריץ) את עובדי הנוי. מגע הקסם שלהם מורגש בכל פינה בקיבוץ ויש להם את אחת התרומות המשמעותיות לאיכות החיים שלנו. את הנוי מוביל רן סלומון כבר כחמש שנים. יצאנו לשמוע מה מעסיק אותו בימים אלו ומה התוכניות להמשך / נעה אלבוחר

פתיחתו. נשמע מעניין אבל לפני כמה שנים היה לנו מקרה של קריסת עץ על ביתה של סיגלית ברנה...

נכון, ופה חשוב להדגיש כי לא ניתן לדעת ב-100% אילו עצים יפלו. בעולם קיימת טכנולוגיה לבדיקה מדויקת של בית השור-שים אך בדיקה זו אינה זמינה בארץ ועלותה יקרה מאוד.

אילו פרויקטים מתוכננים לטווח הקרוב?

שיקום הנוי בבתי הצעירים, אחרי עבודות חשמל שבוצעו באזור. בנוסף, טיפול באזור אתר ההנצחה ומגדל השמירה אך עדיין אין תכנון מדויק. אנו מודעים למצב העגום של הנוי בשיכון צמרת, זאת בעקבות עבודות שדרוג התקשורת ובניית ממ"דים. אנו מייעדים תקציב לשיקום האזור ב-2017 ומעריכים שהעבודות יחלו באביב, אחרי סיום כל עבודות הבניה וסיום החורף.

אילו פרויקטים מתוכננים לטווח הרחוק?

הייתי רוצה להשלים סקר עצים על כל עצי הקיבוץ.

סקר עצים? גם העצים מצביעים בקלפי?

כמובן שלא, סקר עצים זו טבלה המקוש-רת לצילום אויר המכילה מידע מלא על כל עץ ועץ הקיים בשטח. כל עץ מקבל מזהה יחודי וניתן לעקוב אחר הטיפולים שנעשו לו ומצבו הכללי. כרגע בוצע סקר עצים ל-80 מעצי הקיבוץ אבל המלאכה רחוקה מלהיגמר ולהערכתנו נשארו עוד כ-1000 עצים שצריך למפות.

הדשא של השכן ירוק יותר, אבל הדשא של

ניקוז, דישון וקילטור (הפיכת האדמה) בכל ערוגות הצמחיה. דישון נוסף נעשה במדשאות הזקוקות ל"עידוד" צמיחה. שלב הדישון נדחה לחורף מכיוון שקצב נידוף החנקן הנמצא בדשן קטן יחסית לעונת הקיץ. עבודה חשובה נוספת היא ביצוע דוח סיכונים שנתי לעצים בוגרים. עבודה זו נעשית בשיתוף פעולה איש מקצוע, ארבור-ריסט, המתמחה בעצים בסביבה בנויה. אני והארבוריסט מסיירים בכל רחבי הקיבוץ, ממפים עצים לפי מצבם ומחליטים יחד על המשך תחזוקת העץ.

הייתי רוצה לבקש מהחברים לתקשרו יותר עם הנוי. אתם העיניים שלנו, אנחנו לא יכולים להגיע ולראות הכל. המשוב המתקבל מהחברים הוא מה שחשוב ומשקף את צרכי הקהילה. לכן, אל תחששו, ענף שבור, פינוי גזם או רעיון לפרוייקט או פינה חדשה, התקשרות חשובה לנו!

תן דוגמא לטיפול שכזה שנעשה בעקבות המלצת הארבוריסט?

ליד אורי ואימרה לוי נשתל עץ בשנות ה-60 במרחק בטוח מהבית. עם השנים חלה תופעה הנפוצה בקיבוץ, הבית התחיל לה-תקרב לעץ ומרחק הבטיחות צומצם. כחלק מניהול הסיכונים העץ טופל לאחרונה, עבר גיזום וחובר פנימית בכבלים כדי למנוע את

אח של דנה אלאור, יאיר, צוחק עלי בכל פעם שאנחנו נפגשים בקיבוץ. "חיים בגן עדן, אה...". הוא אומר בהלצה. אז האמת היא שאחרי השריפות הקשות שפקדו אותנו בשבוע שעבר אני באמת מרגישה שאנחנו ברי מזל. גם כי אנחנו באמת גרים במקום מקסים וגם בגלל שגל השריפות האחרון פסח עליו.

יש הרבה אנשים שעומלים כדי להפוך את הקיבוץ שלנו לגן עדן. אחד המרכזיים בהם הוא רן סלומון, רכז הנוי שלנו. רן וצוותו חולשים על כל הנוי בקיבוץ ושומרים עליו לתפארת. הוא גם נחמד מאוד, את זה כולם יודעים, מה שהופך את הראיון הזה למפגש מהנה, מלמד ובאווירה טובה.

אז רן, ספר לנו קצת על הצוות שלך

הצוות מונה שישה אנשים, ששליש מהם פנסיונרים. עורפה מרץ', מטפלת בבית הקברות במשרת פנסיונר. יהודה שקמה, גם היא במשרת פנסיונר, אחראי על כיסוח הדשא בכל הקיבוץ. בקיבוץ יש 115 דונם של דשא לכיסוח. יהודה מסיים זאת בין שבוע לעשרה ימים ולאחר מכן, מתחיל מההתחלה. עבדאללה, שמלווה אותי במקצועיות כבר המון שנים. שני במבחי"ם - לי אבנס ובחור נוסף מכפר יהושוע. יום טיפוסי מתחיל מוקדם, בשש בבוקר ומ-סתיים באזור שלוש אחה"צ. העיסוק הוא לרוב בתחזוקת החצר: המון גיזום, ריסוסים, טיפול במערכות ההשקיה ושיקום לאחר עבודות חפירה.

החורף עומד להגיע, מה כוללת הערכות לחורף?

עיקר ההערכות כוללת פתיחת תעלות

הזורע הכי ירוק! מה לגבי המדשאות שלנו?
הרבה פעמים אני חושבת שכל הירוק הזה
עולה לנו בהמון המון מים...

דשא זה משהו מאוד קיבוצי, הוא היה קיים
בראשית הגן הקיבוצי ושייך למראה הקיבוצי
הקלאסי, החצר המשותפת של כולנו. בתי החד
ברים מהווים מעין חדרים והדשא המקיף אותם
מחבר "חדרים אלו" לבית אחד גדול, הקיבוץ.

אחזקת צמח נמדדת לא רק לפי המים אותם
הוא צורך. מה לעשות שבמדינת ישראל שעת
עבודה יקרה יותר מאשר הוצאות המים. עלות
אחזקת ערוגת צמחיה יקרה יותר מעלות
השקיה של הדשא באותו השטח. יתרון נוסף
של הדשא, פתרון לאבק, בוץ והורדת טמפ'
הקרקע. יחד עם זאת אני חייב להגיד שאני
מוכן לוותר על כל פיסת דשא, למעט הדשא
המרכזי, על מנת להסדיר את החניה בקיבוץ.

ושאלה אחרונה, תרצה לנצל במה זו כדי להגיד
משהו לחברים?

הייתי רוצה לבקש שהחברים יתקשרו
יותר עם הנוי. אתם העיניים שלנו, אנחנו לא
יכולים להגיע ולראות הכל. המשוב המתקבל
מהחברים הוא מה שחשוב ומשקף את צרכי
הקהילה. לכן, אל תחששו, ענף שבור, פינוי גזם
או רעיון לפרוייקט או פינה חדשה, התקשורת
חשובה לנו!

קיבוץ הזורע הוא דוגמא ומופת לשמירת
הנוי בקיבוץ מופרט. אני נורא שמח שנפל
בחלקי להיות רכז נוי בחמש שנים האחרונות
ולשמור על הדבר הכל כך חשוב הזה שגורם
לאנשים חיוך בבוקר בדרך לעבודה. אני אוהב
את העבודה וגאה בה.

תודה רן, גם אנחנו אוהבים אותך!

העץ ליד אורי ואימרה לוי

מזל טוב למשה חננאל לרגל
חגיגות ה-70!

שכנים שכנים

ליד אולם הספורט נמצא שער קק"ל ומאחוריו מסתתר, על שטח גדול של נחלה שלמה, סניף של הקרן. למרות שמתחם זה ממש נושק לגבולות הקיבוץ לא נראה שהרבה מהחברים ששאלתי מכירים את פעילותם. לאור גל השריפות האחרון שפקד אותנו רק לפני שבוע, וסתם מתוך סקרנות טבעית, יצאנו למצוא תשובות. הגנה מפני שריפות, טיפול בטרקטורונים ותוכניות ארוכות טווח לפיתוח האזור בכתבה הבאה. כתבה: נעה אלבוחר

מתחיל בנטיעה ונמשך בגיזום, דילול, פעולות למניעת שריפות והסדרת ממשקי הרעיה של עדרי צאן ובקר ביער. בנוסף אנו אחראיים על תחזוק האתרים, ניקויים באופן יומי, הסדרת שולחנות פיקניק, פינות מנגל, דרכי גישה והכוונה. תפקיד נוסף וחשוב, אנו מהווים חלק מוועדות תכנון אזוריות ומשמשים כ"קול היער" כאשר יש רצון לבצע הרחבות של ישובים או בניית תשתיות וכבישים. לפני כארבע שנים הוכרזו יערות מנשה כמרחב ביוספרי. המשמעות היא קיים איזון טוב יותר בין פיתוח האזור מבחינה נדל"נית ובין שימור היער והטבע ואנחנו מברכים על כך.

מה מכיל המתחם בו אתם יושבים במושבה?

המשרדים של כל אזור מנשה-שרון נמצאים כאן, בנוסף יש פה כבאית למניעת שריפות (אפשר להרגיש קצת רגועים), מחסני ציוד ואולם הרצאות. מי שרוצה להיכנס למתחם מוזמן כמובן.

האם יש חשיבה על העתקת מקום מגורים? בכל זאת, אתם יושבים על קרקע בעלת שווי נדל"ני גבוה במיוחד

קק"ל יושבת במושבה מסיבות היסטוריות. בעבר חשבו להעביר את המשרדים אך כיוון זה בוטל וכיום אין כוונה להעביר אותנו.

קיבוץ הזרע נטוע בתוך היער. לאור גל השריפות שפקד אותנו, מה נעשה למניעת שריפות אצלנו?

שלי, אני והתוספת הקטנה.

ספרו לנו בקצרה על קק"ל והאזור שבפי-קוחם

היערות באזור נמצאים ברובם בניהול קק"ל והם אינם מוגדרים כשמורת טבע. רוב היערות נטועים, לאורך תקופה של 180 השנה האחרונות. מתוקף שיטת הניהול של קק"ל היערות פתוחים לקהל

האזור שבאחריותנו, אזור מנשה-שרון, משתרע מפה ועד יער החורשים בכביש 5 וכולל את יער חדרה, יער אילנות, יער ואדי ערה ויער כוכב יאיר. סה"כ אנו חולשים על אזור של יער "נטע אדם" בשטח של 80,000 דונם.

ללא תשלום תוך דגש על הנגשת המקום לכלל האוכלוסיה. האזור שבאחריותנו, אזור מנשה-שרון, משתרע מפה ועד יער החורשים בכביש 5 וכולל את יער חדרה, יער אילנות, יער ואדי ערה ויער כוכב יאיר. סה"כ אנו חולשים על אזור של יער "נטע אדם" בשטח של 80,000 דונם.

מהם תחומי האחריות ותפקידכם השוטף

תפקידנו העיקרי, טיפול ביער. הטיפול ביער "נטע אדם" נמשך שנים רבות. הוא

הכרות שלי עם המושבה התחילה לפני כשבוע שנים כשעברנו לגור שם. כל יום הייתי נוסעת באופניים לכיוון הקיבוץ, מסתכלת על הבתים בסקרנות ועוקבת אחרי שינויים. פה שיפצו, שם התחילו לבנות וכאן מילאו את הבריכה לקראת הקיץ. בנחלה האחרונה במסלול תמיד חיכתה לי תעלומה - מי גר פה? מבעד לגדר ראיתי שיפוצים מוזרים, קירות נבנים, דשא נשתל, בולי עץ כרותים, אבל לא הצלחתי להבין למה האתר משמש. כששאלתי את החברים סביבי האם הם מכירים את המקום, התשובות שהתקבלו היו תמיד עמומות: "אה... כן, זה סניף של קק"ל. אנחנו תמיד מטיילים עד לשם". עד לשם גם אני טיילתי, אבל מה יש בפנים? מה הם עושים? על זה אף אחד לא ענה לי ולכן החלטתי לבדוק עכשיו בעצמי. השגתי את הטלפון של האחראי מאחת הגננות שגרה במושבה (תודה לטלי) וקבעתי איתו ראיון.

הפגישה נקבעה שבוע מראש. לצערי השבוע הזה היה מרובה שריפות וחששתי שהראיון יבוטל. מה יותר חשוב, להציל יערות או להיפגש עם נודניקית כמוני? החדש לטתי לא לשאול שאלת קיטבג אלא פשוט להגיע. במקרה הגרוע אחזור על עקבותי. להפתעתי הגדולה, צוות קק"ל התייחס ברצינות מרשימה לפגישה שנקבעה. לא רק שהיא לא בוטלה אלא הגיעו אליה צוות נרחב הכולל את יעקב ארק - מנהל אזור מנשה שרון, בנו פבלה - יערן גוש מנשה אלונה ובני אהרון - רכז קהל אזור מנשה שרון. גם מהזרע הגעתי עם הצוות הקבוע

האזור פותח לפני 15 שנה, כנראה שעשינו עבודה טובה מידי מכיוון שכמות המטיילים גברה משמעותית והיא עולה על יכולת האיכלוס של התשתיות הקיימות. אנחנו מתכננים שינוי שיאפשר קליטה של קהל רחב יותר. הגישה עד לנחל תתאפשר רק לבעלי מוגבלויות ואילו שאר הציבור יחנה את הרכבים במקום מרוחק יותר ויעזר בהסעות מאורגנות כדי להגיע למסלול. פי-תוח אזורי זה ילווה גם בחוקי עזר שיאפשרו מבחינה חוקית לקנוס אנשים שיעברו על התקנות הקיימות. תוכנית זו כרוכה בעלויות גבוהות ועדיין לא ברור לנו מהיכן יגיעו המקורות לכך.

הגישה מהכניסה הרשמית לנחל השופט בעייתית, קשה להגיע והמצב בפועל הוא שמטיילים מגיעים מהמושבה או מהקיבוץ. האם יש חשיבה לשפר זאת?

השיפור המידי שנעשה הוא שיפור השילוט הקיים. אין לנו אפשרות לחסום את הגישה מהמושבה מכיוון שהדרכים החלופיות מפותלות ואינן מאפשרות גישה לאוטובוסים. לכן, עד הסדרת התשתית באזור, תהליך שייקח כמה שנים, שער המושבה ישאר פתוח.

האם גל השריפות האחרון הגיע גם אלינו?

לצערנו כן. נשרפו כ- 500 דונם, בעיקר ביער משמר העמק - ג'וערה. לאחר השריפה, כדי לצמצם את הסכנות לציבור, אנו כורתים עצים הנמצאים ליד שבילים ודרכי גישה. לגבי שאר היער, שיקומו תלוי בטמפרטורה בה התרחשה השריפה. אנו מחכים בין חצי שנה לשנה כדי לראות אילו מהעצים מתאוששים עצמאית. לאחר מכן נבצע הערכת נזקים ונחליט איך להתקדם.

האם יש משהו נוסף שתוצו להעביר לחברי הזרוע?

נשמח שתהיו העיניים שלנו בשטח. דווחו אם יש בעיה, שריפה או סכנה מנפילת עצים למוקד החירום שלנו, "קו ליער" שמספרו 1-800-350-550.

לסיכום, במתחם שבמושבה לא מצאתי תיבת אוצר וגם לא תרופה לסרטן. אבל כן מצאתי בפנים אנשים נחמדים, מסבירי פנים וצנועים ששומרים מבלי שנשים לב על כל היער המופלא הזה שמקיף אותנו. מסתבר שקק"ל זה לא רק שער... בשער 7

הפעולה האהובה על רוכבי השטח שהיא חציה של נחל זורם. אנחנו מקווים כי פגיעה בחווית הרכיבה שלהם תרחיק אותם מהאזור. פעולה נוספת שאנחנו יוזמים היא גידור של כמה עשרות דונמים סביב הנחל. הגידור נעשה למנוע תנועת רוכבים וכדי לאפשר שיקום של הפרחים בשטח שנהרס. הגידור אמור להתבצע כבר בשבועות הקרובים ואנו מקווים כי עד לאביב הבא נראה תוצאות בשטח. פעולה זאת נעשית בשיתוף פעולה עם המועצה האזורית ורשות הניקוז.

בניגוד לטרקטורונים רוכבי אופניים דווקא רצויים לא?

פעילות הרוכבים באזורנו חיובית ואינה הרסנית כמו הטרקטורונים. חלק מהמטרות שקק"ל שמה לנגד עיניה היא פיתוח הנגשת היערות לרוכבי האופניים. לפני כשנה וחצי נפתח באזור בין עין השופט להזורע מסלול מודולרי של 25 ק"מ. המסלול מאוד מבוקש ואינו נחשב אתגרי במיוחד. פיתוח המסלול בא לתת מענה למסלולים פירטיים שיכולים לפגוע בטבע. אין תכנון לפיתוח מסלול נוסף ביער הזה אבל ביער מצר ובחורשים יפתחו מסלולים חדשים.

מהן התוכניות ארוכות הטווח לפיתוח האזור?

באופן שגרתי אנו מבצעים דילול וגיזום העצים והענפים הנמוכים נכרתים. ניתנת עדיפות בשטח לעצים רחבי עלים על פני אורנים הדליקים יותר. גם לרעית עדרים באזור יש חשיבות גדולה במניעת שריפות. הם אוכלים את העשב הנמוך והקוצים שמהם לרוב מתחילה השריפה. לפני כחמש שנים, לאחר אסון הכרמל, נקבעה מדיניות ברורה לצמצום שרפות ונוצרו קווי חיץ בין היער לקיבוץ. יש לזכור כי בתוך הקיבוץ, מבית הקברות ועד לתחילת הבתים, יש אזור יער שלא נמצא באחריותנו והקיבוץ צריך לטפל בו עצמאית. בעבר הועברו הנחיות מאיתנו לגבי טיפול בשטח זה. אנו מוכנים לעזור שוב אך האחריות בסופו של דבר על הקיבוץ בלבד. הקיבוץ צריך לדאוג גם לתשתית מתאימה לכיבוי על ידי הרחבת צינורות ההובלה למים.

טרקטורונים ואופנועים מהווים מטרד רציני, מה נעשה כדי להתמודד עם התופעה?

האמת שאנחנו חסרי אונים. הטרקטורונים והאופנועים הורסים את הטבע, הפריחה ומהווים סכנה לקהל. אנו מנסים למנוע תופעה זו בהצלחה מאוד מוגבלת. באזור מעבר הנחל, בין חניון החרובים לעמק השלום הוכנסו "בולדרים", מחסומי אבן גדולים. מחסומים אלו מונעים את

ראיון עם גזברית

שחף כליפה היא גזברית הקהילה הראשונה של הקיבוץ. היא בתפקיד כמעט שלוש שנים וזו הפעם הראשונה בה יש הפרדה מוחלטת בין תקציב הקהילה לתקציב העסקים. היא נכנסה לתפקיד מיד עם תחילת השינוי ומלווה את החברים במעבר לדרך חיים חדשה זו. פרטים על תקציב 2017, הורדת מיסי קהילה וצימצום חובות חברים בכתבה שלפניכם. כתבה: נעה אלבוחר

התקציב הפעם כולל שתי אפשרויות בהם הציבור יצטרך לבחור. אפשרות אחת היא תקציב הבנוי על כללי מיסוי החברים הנוכחיים של הקיבוץ. האפשרות שניה, תקציב מצומצם יותר הכולל הצעה לצמצום מיסי קהילה לצד הפחתה מסוימת של חלק מהשירותים הקהילתיים.

זו יוזמה של מנהלי הקהילה או בקשה שהוצפה מהשטח ע"י חברים?

גם וגם, לא מעט חברים באו לבקש דיון חוזר על גובה המיסוי. אני מאמינה כי לאחר שלוש שנות שינוי, ולאחר שרוב חברי הקיבוץ ראו כי מצבם הכלכלי הוטב, ניתן לבצע חשיבה מחודשת על מערך המיסוי. תקציב 2017 מכיל שינוי "עדין" במיסוי. להערכתנו, לפני התקציב הבא, 2018, יהיה צורך בדיון מעמיק יותר על הנושא.

שלמה דיבר על שינוי בחוקי המיסוי הקיבוציים שיכולים להשפיע עלינו כבר בתקציב הקרוב 2017?

לקיבוץ יש עודפים שנצברו לזכותו במס הכנסה. לכן, גם אם ההצעות שהועלו בחוק ההסדרים יכנסו בסופו של דבר לתוקף אני מאמינה שההשפעה הישירה תהיה רק בתקציב 2018. חשוב להבין כי החלטות חוק ההסדרים סותרות החלטות של חוק האגודה השיתופית והתנועה הקיבוצית מנסה להגיע לפשרה בנושא.

לאילו פרמטרים התקציב שלנו רגיש?

התקציב בנוי ממקורות שונים. העסקים מעבירים סכום קבוע (השכרות ודמי שימוש) בגובה של 7 מיליון ש"ח. מס

ולבסוף, תחום אחרון, סיוע לחברים בניהול תקציבם, עזרה מול הבנקים או כל צורך אחר בתחום הכספי. חשוב לציין שעד לכניסתי לתפקיד לא הייתה הפרדה בין גזבר קהילה ובין הגזבר העסקי. הפרדה זו התחילה בעקבות השינוי ולכן חלק מתפקידי כולל סיוע לחברים במעבר ל"עולם חדש" זה.

מס האיזון הנו מס פרוגרסיבי התלוי בגובה ההכנסה ובכמות הנפשות במשפחה. ב-2014 עמד מס האיזון על 6.2 מיליון ש"ח. ב-2017 יעמוד מס האיזון על כ-4 מיליון ש"ח. מה גרם לשינוי זה?

רגע, זה אומר שאת גזברית הקהילה הראשונה של קיבוץ הזורע? כבוד!

כן, עונה שחף בצניעות, אבל רבים וטובים עסקו בפועל בנושאים בהם אני מתעסקת גם ללא הפרדה למגזרים השונים. בתחילת תפקידי השקעתי מאמצים רבים בהפרדת התזרים העסקי מהקהילתי ובהגדרת מקורות נפרדים לענפי הקהילה. אני חייבת לציין את העזרה הרבה שקיבלתי הן משלמה והן מאוריאל שעסק בעבודה זו לפני.

תקציב 2017 מתקרב אלינו במהירות, מה תוכלי לספר לנו עליו?

התקציב עומד על כ-20 מיליון ש"ח.

לפני התחלת הראיון אני חייבת להכות על חטא. באחת מארוחות הצהריים סיפרתי לחברים שאני הולכת לראיין את שחף ושאלתי אם יש להם שאלות מעניינות. "תשאלו על המשפחה, הילדים שלה. נו, גם יש לה אחות, קלינגבייל משהו, זה חייב להיות מעניין". אני חייבת להגיד שמהו הרגיש לי בבטן לא נוח. מעולם לא הייתי טובה בשיחת חולין שכזו, והאמת, בלי לפגוע, פחות מעניין אותי הילדים שלה (אריכות חיים והצלחה לכולם, טפו טפו טפו...). אבל, חשבתי לעצמי, אם זה מעניין את הציבור, נזרום. וכך, חדרת מוטיבציה, התחלתי את הראיון עם השאלה הפשוטה, ספרי לי קצת על המשפחה. שחף עיקמה את אפה בעדינות. "טוב... יש לי שלושה ילדים ו... זהו, מה עוד תרצי לדעת?" זהו, מספיק, אמרתי בבהלה, נתחיל בראיון. אז שחף, אני רוצה להתנצל, את שלמה המנק"ל שלנו לא חשבתי לשאול את אותן השאלות, אז למה לעזאזל אני שואלת אותך?! ועכשיו שסיימתי להתוודות, אפשר להתחיל.

גזברית קהילה, מה זה בכלל?

גזברית קהילה אחראית על תקציב שנתי כולל של כ-80 מיליון ש"ח. מחציתו מועבר לתקציבי החברים. חלק אחר צבור עבור מטרות ייעודיות כמו סיעוד, פנסיה והסדר דיווה יתר התקציב, כ-20 מיליון ש"ח, נועד להוצאות קהילה שוטפות. חלק נוסף של תפקידי הוא סיוע לבעלי תפקידים שונים בנושאים שבתחום אחריות. כמו כן, בשל העובדה כי יש לי ידע בכלכלה, הנהלת חשבונות ותמחיר אני משתדלת לסייע גם בתחומים אלו במידת הצורך.

חשוב לי להגיד כי אנו דואגים גם לאוכלוסייה המבוגרת. אנו מפרישים כספים לביטוח סיעודי מתוך דאגה לפנסיונרים ואיכות חייהם בגיל השלישי. הפעלנו את קרן הנאמנות המכילה 10 מיליון ש"ח המיועדת לפנסיה, ערבות הדדית, ביטוח סיעודי וצרכים מיוחדים.

אני מרגישה כי כל הניסיון שרכשתי לאורך דרכי המקצועית תרם רבות לתפקידי בקיבוץ הזורע. שירותי הקהילה בהזרע מאוד עשירים, אני זוכה ליחס חם ונעים ויודעת להעריך את העושר התקציבי והתרבותי הקיים כאן. מבחינה כלכלית, הקיבוץ הנו עסק איתן המעניק לחבריו איכות חיים שאינה מובנת מאליה. אני שמחה שנפל בחלקי לעבוד פה.

אז שחף, תודה שבסבלנות ונעימות הצלחת לשרוד איתי ראיון שלם. מעניין וחשוב בעיניי שלציבור תהיה היכרות עד רמת "המספרים" והשתדלתי לסכם ולפשט את הנושאים שעברנו עליהם לפורמט המתאים לעיתון, למרות שחלק מהחומר בראיון היה מקצועי ומאתגר עבורי. שמעת יותר מכמה פעמים "לא הבנתי" וחזרת על הדברים פעם נוספת, בשקט ובנעימות, תוך נתינת תחושה טובה וחיוך על הפנים. אז שוב, תודה רבה!

והגבלות קניה ומשיכת מזומנים נעשים לפי הצורך.

בניה בעמק, אני לא יכולה שלא לשאול איך זה ישפיע על התקציב?

התייעצות עם כל הגורמים המקצועיים הצביעה על כך כי יש לקדם את הבניה ולנצל את ההיתרים וההשתתפות שניתנו לנו. לרוב יש קשיים עצומים בקבלת היתרים ואין זה נראה נכון לוותר על ההיתרים שכבר התקבלו. המערכת כולה נרתמה לקידום הבניה וגיבשה המלצה להסכם מאוזן שיאפשר בניה למשפחות ולקיבוץ ויעמיד

כל משפחה שמגיעה למשרדי, למרות הנסיבות הלא נעימות, מגלה שמשרדי מסביר פנים וניעים. במידת הצורך אנחנו נעזרים בעמותת "פעמונים" המספקת ליווי כלכלי למשפחות ועוזרת להן למצוא את האיזון המתאים

שני גופים אלו בנטל סביר המצב הנוכחי נוצר כתוצאה מחוסר ברירה, השתדלנו והצלחנו שההשפעה על תקציב הקהילה בשנים הבאות תהיה קטנה ככול האפשר.

לסיום, תרצי לנצל במה זו למשהו נוסף?

קהילה, גם הוא קבוע ועומד על 4.7 מיליון ש"ח. לעומת שני מקורות קבועים אלו, מס האיזון, בגובה 4.2 מיליון ש"ח, משתנה משנה לשנה והוא הגורם משמעותי מבחינת רגישות התקציב.

תוכלי לפרט? כיצד מס האיזון משתנה ומה משפיע עליו?

מס האיזון הנו מס פרוגרסיבי התלוי בגובה ההכנסה ובכמות הנפשות במשפחה. ב-2014 עמד מס האיזון על 6.2 מיליון ש"ח. ב-2017 יעמוד מס האיזון על כ-4 מיליון ש"ח. מה גרם לשינוי זה? קודם כל לפי חוברת השינוי הופחת המס על קצבת הזקנה והיה ביטול של מדרגת ה-60%. בנוסף, החברים אומנם שיפרו את גובה השכר שלהם אבל תמהיל האוכלוסייה השתנה, ויש פחות חברים וותיקים עובדים. חשוב לציין כי בניגוד לקיבוצים אחרים, החל מ-2014 הקהילה עומדת בתקציבה למרות תהליך השינוי, אין זה מובן מאליה בתקופה רגישה שכזו.

היה ניסיון לצמצם את חסכוני החברים הנשמרים בקיבוץ, כיצד זה מתקדם?

בעבר, הקיבוץ שימש כבנק לחבריו. חשוב להבין כי הקיבוץ מחויב לנהל 50% מחסכוני החברים בתיק השקעות. המשמעות היא כי הקיבוץ, ולא החבר, הוא זה שמחליט אילו מקורות יעמדו מול חיסכון זה. זו אחריות גדולה וסיכון כלשהו שהחברים לוקחים. לכן, ההעדפה הברורה היא כי החברים יוציאו את החסכוני שלהם החוצה וינהלו אותם כרצונם ובעצמאות מלאה.

מהלך נוסף שהובלת היה צמצום חובות החברים לקיבוץ, האם יש הצלחות?

בתחילת כניסתי לתפקיד החובות החברים לקיבוץ עמדו על 2 מיליון ש"ח. מאז צומצם החוב ועומד על 1.3 מיליון ש"ח. בחוב זה נושאים יחד כ-42 חברים, חלקם נמצאים בתהליך הסדרה ופריסת תשלומים. כשאני מזהה משפחה המתחילה לרדת ביתרת התקציב אני ראשית יוצרת קשר, מבררת מה נשמע והאם חל שינוי. כל משפחה שמגיעה למשרדי, למרות הנסיבות הלא נעימות, מגלה שמשרדי מסביר פנים וניעים. במידת הצורך אנחנו נעזרים בעמותת "פעמונים" המספקת ליווי כלכלי למשפחות ועוזרת להן למצוא את האיזון המתאים. צעדים נוספים כמו ביטול כרטיסי אשראי

הכר את החבר

הסיפור הפחות מוכר מאחורי הפנים המוכרות

מדור זה מוקדש להכרות קצרה עם אחד מחברי הקיבוץ שקצת פחות מוכר לציבור, בין אם כי הוא חבר חדש, עובד חוץ או "בן הזוג של". הפעם נארח את איילת כץ. תודה רבה איילת!

במושב ובין עם מדובר בסוסה ערביה חמת מזג שבעליה מהכפר כמעט מאוהב בה. אני גם אוהבת את העבודה בחוץ באוויר הפתוח. אוהבת להגיע למקומות שונים ומ-גוונים, למושב, לקיבוץ, לכפר ערבי, בדואי או דרוזי. זה בכלל לא משנה לי ואני תמיד מגיעה בשמחה.

מה הכי קשה לי בעבודה?

כמו בכל עבודה ובכל דבר בעצם קיימים גם קשיים. לעתים יכול להיות קושי בגביית תשלום מהלקוח, אבל זה קורה לעתים רחוקות ועם השנים גם לומדים להשתכלל בתחום הזה ובעיקר לא לקחת סיכונים מיותרים.

אילו דברים אני מעריכה בחיי בקיבוץ?

בקיבוץ אני אוהבת את ההיכרות עם מעגל הולך וגדל של אנשים, את הסביבה הפיסית הירוקה והמטופחת, את הקרבה ליער ואת העובדה שאפשר לחיות כאן מבלי צורך לצאת מהקיבוץ כי יש כאן (כמעט) כל מה שצריך. אני אוהבת במיוחד את אזור האורווה, באופן לא מפתיע... שילוב של סוסים, נוף לעמק וקרבה ליער.

אני גם אוהבת את הדרך השיתופית בה מתנהלים דיונים ומתקבלות החלטות. נכון שלעתים קרובות דעתם של רבים טובים לבסוף לא מתקבלת מטבע הדברים, אך מוצא חן בעיני שקולם נשמע ולכולם ניתנת ההזדמנות להשפיע.

מה אני מאחלת לעצמי?

לצמוח, להשתפר ולהרחיב את הדעת בתור בן אדם. זה כנראה האתגר הכי גדול שלנו, והשאר כבר יגיע...

חירום. אבל כמעט תמיד אני מבלה הרבה בנסיעות אל הלקוחות ובחזרה הביתה.

האתגר החשוב ביותר בעבודתי הוא לנסות לא להפצע ולחזור הביתה בשלום. לעתים צריך לרסן סוס משתולל או לנסות לטפל בסוס שמתנגד לטיפול למרות הריסון. כשתחושת הסכנה מתחזקת האתגר הוא להמשיך לעבוד ללא הסחות דעת. אתגר לא פחות חשוב הוא לדעת מתי לוותר, כיוון שלעתים הטיפול לא שווה את הסיכון לי, לבעלים או לסוס. אבל זה קורה לעתים רחוקות. אתגרים אחרים חיוביים יותר הם אתגרים רפואיים. אם זה באבחון או

שמי איילת כץ, בת זוג של דוד ראטס ואמא של נועה בת שנתיים. נולדתי וגדלתי בעפולה ואני וטרנירית במקצועי. לקיבוץ הגעתי בעקבות דוד. הכרנו לפני 4 שנים ואחרי כשנה עברתי לקיבוץ. בשבילי ההתלבטות היתה קצרה. העדפתי בית קטן בקיבוץ הירוק על-פני בית גדול באזור עיר רוני. תמיד חיבבתי מרחוק את חיי הקיבוץ. בשנתיים הראשונות הייתי תושבת ונכון לעכשיו מועמדת לחברות בקיבוץ.

סיימתי לימודי וטרניריה בארץ לפני 7 שנים. יש לי רישיון לטפל בכל בעלי החיים אך בחרתי להתמקצע בסוסים. בסוף הלימוד

דים נשארתי לשנת התמחות ברפואת סוסים בבית החולים הוטרנירי האוניברסיטאי ולאחר סיום הסטאז' התחלתי לעבוד כעצמאית. השנים הראשונות כללו עבודה מסביב לשעון אבל בשנתיים האחרונות, מאז שנועה נולדה, הקצב ירד.

בניגוד לוטרנירים של חיות קטנות שלרב פותחים מרפאה ואליה מגיעים הלקוחות הולכי על ארבע, אצל וטרנירים של חיות גדולות זה קצת שונה. יותר פשוט להגיע אל הלקר-

חות הביתה, בין מדובר באורווה ובין עם זה חצר בית פרטי, עם כל הציוד הדרוש ברכב.

אני מגיעה ללקוחות על-פי הצורך. ישנם ביקורים לצורך טיפולים מונעים כגון חיסונים או טיפולי שיניים. ישנם ביקורים לצורך בדיקות פוריות אשר נפוצות מאד בקרב סוסות מהגזע הערבי שמטופח מאד בארצנו. וישנם גם ביקורים לצורך טיפול בבעיות רפואיות שונות כגון צליעות, מחדלות זיהומיות, מחלות סייחים ועוד. כמובן שישנם גם מקרי חירום שהנפוצים שבהם הם ה"קוליק" ופציעות שונות. אפשר להבין שאין לי ממש יום טיפוס. יכול להיות יום רגוע ויכול להיות יום אינטנסיבי עם מקרי 10 בשער

בטיפול של מקרים מיוחדים או כשהבעלים מאד מעוניין בריפוי או הצלחה של טיפול כלשהו למרות שהסיכויים נמוכים, וזה נותן לי מוטיבציה להמשיך ולנסות דברים חדשים, לבדוק, להתייעץ ולחקור בספרות.

מה אני הכי אוהבת בעבודה?

התשובה פשוטה, העבודה עם הסוסים. אני תמיד שמחה גם לפגוש את לקוחותי החוזרים, הסוסים המוכרים, וגם לפגוש סוסים חדשים. אני אוהבת את האנרגיות שלהם ואת האנרגיות שיש סביבם מבעליהם. בין עם מדובר בסוס טיולים שקט ונעים הליכות שהפך לבן בית אצל בעליו

העיקר הבריאות

עצות בנושאי בריאות ותזונה נכונה

מורן היא נטורפתית במקצועה. שיטת ריפוי המתבססת על תזונה, צמחי מרפא, שמנים אתרים ופעילות גורנית. הצעתי לה לכתוב פינת תזונה ובריאות ב"בשער". מורן ענתה ללא היסוס שתשמח והתוצאה לפניכם.

לעייפות, לירידה בביצועים ובקואורדינציה ולכיווץ שרירים. פיצוי מהיר על אובדן הנוזלים, ושמירת מאזן הנוזלים, יסייעו לנו לשפר את הביצועים הספורטיביים ואת כושר הסיבולת שלנו.

טיפים והמלצות לשתייה נכונה

- התחילו את היום בשתיית 1-2 כוסות מים.
- המים לא חייבים להיות מאוד קרים. בחרו את הטמפ' האופטימאלית עבורכם
- ניתן לשים במים חתיכת לימון, עלי נענע או לימונית שייתנו מעט טעם למים
- הקפידו שיהיה על שולחנכם בקבוק מים כך שהמים יהיו זמינים עבורכם
- דאגו לקחת עמכם בקבוק מים בתיק
- פזרו את שתיית המים במשך כל היום ושתו כוס מים בכל פעם.
- עשו לכם ולגופכם רק טוב- שתו מים!

היווצרות קמטים ויובש.

מים מאיצים את תהליכי ההרזיה

מים מסייעים בתהליך ההרזיה. מרכזי השליטה על הרעב והצמא במוח קרובים מאוד זה לזה, לעיתים קרובות אנו מזהים את תחושת הצמא כתחושה של רעב, וניגשים לאכול. שתיית מים מקנה תחושת שובע. מלבד זאת, שתיית מים תורמת לחילוף חומרים תקין. כשאין כמות מספקת של מים, הגוף מאט את שריפת השומן ואת חילוף החומרים ואוצר (אוגר) את המזון על מנת לפצות ולהשתמש במה שיש להפקת אנרגיה. שתיית מים תורמת לזרימה ולעיכול תקין וסדיר. בנוסף המים חשובים לשמירה על טמפרטורת גוף אופטימאלית.

מים משפרים את הפעילות הגופנית

כשאנו מבצעים פעילות גופנית או מאמץ גופני, גופינו מאבד כמות רבה של נוזלים. ולכן, חיוני ביותר לפצות את הגוף על איבוד הנוזלים ולהשלים חסרים. חוסר בנוזלים הינו הגורם העיקרי

אז.. כמה מים אתם שותים ביום? ובחורף? / מורן נסלבסקי פלד

מים הם המשאב השני בחשיבותו לאדם, אחרי החמצן והרבה לפני המזון. כמויות המים המומלצות לשתייה בתנאים של אקלים נוח ובבריאות תקינה הן 1.5 ליטר עד 2 ליטר ליום. כלומר 8-10 כוסות מים ליום, וזאת גם אם אין חשים צמא. במצבים של חום ויובש יש להכפיל ב- 1.5 את הערכים שצוינו.

מים משפרים את כושר הריכוז והחשיבה

מים מהווים 85% מהמוח. לפיכך, כאשר אנו סובלים ממחסור ממים, כל הפעילות העצבית והכימית המבוצעת במוח נפגעת. בנוסף, מים משפרים את הזיכרון לטווח הקצר ומסייעים בריכוז.

מים מחיים את עור הפנים

כמות המים בגוף משפיעה על העור משום שהוא מכיל יותר מ- 20% מן המים בגוף. ולכן, הספקה מועטה של מים לגוף פוגמת בחיוניות העור ומשפיעה על

פינת המילה הטובה:

לגיל סלומון שהיה שכן טוב, הגיע בשעה מאוחרת לעזור בתקלת טלוויזיה. עם חיוך פתר את הבעיה. מעודד אותי, כמי שגרה לבד, לדעת שיש סביבי שכנים כאלו שניתן לסמוך עליהם.

מרים צרפתי

לי זה יצא טעים!

עוגת הקסמים שלי / דנה אלמור

טיפים:

1. הסוד פה הוא בהקצפה של הביצים שלמות עם הסוכר במשך עשר דקות שלמות (פה גם תבוא המלצה על מיקסר טוב וטיימרה... לא באמת צריך לעמוד ולהקציף). גם כשניסיתי טכניקה זו בעוגת שוקולית פשוטה של ימי ההולדת הדבר טרם רבות לאווריריות של העוגה.
2. טריק נוסף ובלתי יסולא בפז הוא לקחת קופסא מלאה בגזר מגורד מחדר אוכל, תמיד זמין וחוסך הרבה עבודה ולכ' לוך...
3. בשנייה העוגה הופכת לעוגת תפוחים מושקעת עם ארבעה תפוחים גדולים מקולפים וקוצצים. או לעוגת בננות עם בננות בשלות וכן הלאה.

הכול התחיל כשחיפשתי מתכון לעוגת גזה מצאתי ברשת מתכון של לחם ארז ועם הזמן שיפצתי אותו קלות. להפתעתי גליתי שאפשר לעשות כמעט הכול ובכל זאת תצא עוגת פירות מדהימה! החלפתי סוגי פירות, סוגי קמחים ואפילו עשיתי מאחת העוגות שלא הצליחו כדורי עוגה לילדים (טרפו אותם!).

העוגה ניתנה לכל יולדת כמעט במסגרת בישולוי (נושא לכתבה נפרדת ב"בשער") וכן גם לחבר יקר ואהוב שעבר טיפולים וקיבל במתנה אחרי כל טיפול עוגה.

חומרים:

- 3 ביצים רצוי גדולות
- 1 כוס סוכר (רוב הפעמים אני משתמשת בסוכר חום אבל לחלוטין ניתן בכל סוכר)
- $\frac{3}{4}$ כוס שמן
- 1.5 כוסות קמח מלא תופח (אפשר להחליף לקמח רגיל עם 1.5 כפיות אבקת אפיה, והכי טעים זה עם קמח כוסמין)
- $\frac{1}{2}$ כפית קינמון טחון – לאוהבים בלבד
- 1.5 כוסות גזר מגורר
- צימוקים, חמוציות, אגוזים, שוקולד צ'יפס. - תוספות כיד הדמיון והטעם

אופן ההכנה:

1. להקציף ביצים וסוכר במשך עשר דקות שלמות עד לקבלת מסה תפוחה ויפה.
2. להוריד מהירות ובאיטיות להוסיף את השמן בזרזיף דק
3. לאחר ערבוב להוסיף את הקמח והתבלינים
4. לערבב 2 דקות נוספות ולהוסיף את הצימוקים והגזר (או כל וריאציה אחרת)
5. לאפות בתבנית (מספיק לתבנית עגולה או שני אינגלייש קייק) למשך 40 דקות בחום של 180 מעלות
6. צלזיוס עד שקיסם שננעץ במרכז יוצא יבש

טיול לנחל רקפת / לוטם ועופרי בר

חברים שלום,

כמשפחה חובבת טיולים אנו שמחים להמליץ על מסלול נחמד ולא רחוק.

אורך המסלול: 4 ק"מ.

משך הטיול: 2-4 שעות.

דרגת קושי: בינוני.

הטיול מתאים: משפחות.

עונה מומלצת: כל השנה.

מפת סימון שבילים: הכרמל (מס' 4).

סוג המסלול: חד כיווני, צריך להשאיר רכב אחד בסוף המסלול.

נקודת מוצא: נוסעים בכביש 672, בין צומת אליקים לדליית אל-כרמל. ליד סימון ק"מ 26 יש פניה ימינה (צפון מזרח) אל דרך עם סימון שבילים אדום. כאן מתחיל

ספרים רבותי, ספרים

אני מרגיש יותר טוב, מאת דוד פואנקינוס (צרפת 2013) / טלי כלב

שם הספר משך את תשומת ליבי בספר ריה והספר כשמו, חמוד, אופטימי ומשופע בחכמת חיים פשוטה, כנה ולא מתימרת. זהו סיפור שתחילתו בכאב גב, המבשר על המשבר בו שרוי הגיבור. מדד הכאב של גבו ילווה את הקורא לאורך הספר כמדד להלך הרוח של הגיבור. בלי לעשות ספוילר, הספר מסתיים בסוף טוב ובמצב רוח טוב הן של הגיבור ולא פחות מזה של הקורא.

הסופר הצרפתי דוד פואנקינוס, מחבר רב המכר "העדינות", מתאר תהליך משבר די שגרתי של גבר בגיל העמידה, העובד שנים רבות במקום עבודתו ולאורך תקופה סובל מהתעמרות של בכיר בעבודה. ילדיו זה עתה פרחו מן הקן, מה שיוצר ריק לא נעים בזוגיות שלו. כמו רבים אחרים, הוא באמת חושב שאין מה לעשות "וככה זה" - צריך לשלם את המשכנתה ושחוסר ההתלהבות הכללי שלו מן הסובב אותו הוא טבעי. להלן תיאור התייחסותו לעיסוקו ושגרת חייו בעבודה בתחילת הספר:

"אמנם תפקידי לא היה מסעיר כשל-עצמו, אבל התחבבו עלי החיים משובצי הדוחות והמאזנים. אפילו מצאתי חושניות

המסלול.

לנקודת הסיום שם נשאיר את אחד הרכבים נמשיך בכביש 672 לכיוון דליית אל-כרמל, ובכיר לפני השכונה הראשונה, ליד שלושה עצים בודדים, נפנה ימינה (מזרחה) לדרך עפר עם סימון שבילים שחור. כאן מסתיים המסלול.

למה כדאי: מסלול יפה, בין כרמי זיתים עתיקים לחורש עשיר ומוצל. עוברים בין שני יובלים של נחל רקפת, לצד עצי אלה, אלון וכליל גדולים. מספר מפלים קטנים מוסיפים לטיול חוויה אתגרית קטנה ובנוסף קרוב להזורע.

המלצה: בסיום הטיול נחזיר אנרגיה באחת המסעדות שבדליית אל כרמל.

טיול נעים, משפחת בר (לוטם, עפרית, תום, יהב ומור)

זה מגוחך. למה אני מקבל את המצב הזה? אני צריך לשמור על מקום העבודה שלי, זה הכל. אין לי ברירה. אבל לא, זאת לא הייתה האמת. מתחת לפחד מפני אבטלה הסתתר האופי הכנוע שלי...מה יש לי להפסיד אם אתפטר? הייתי כמעט בטוח שאוכל למצוא עבודה...המחויבות שדימיתי כי רובצת עלי, אולי לא הייתה מחויבות של ממש. הפחד מפני מחסור שמש לי אליבי. כל חיי התבססו על שקרים שגרמו לי לא לשנות דבר... להמשיך ללכת בשביל הצר של גורלי. וכך קרה שבשעה שהמתנתי לאוטובוס, התחד לתי לחשוב אחרת על חיי. הדבר הראשון שעלה בדעתי היה אותה תכנית מעורפלת לכתוב רומן, שנששתי עשרים שנה קודם לכן."

הספור מובא בפשטות, כנות נוגעת ללב ובהרבה הומור. מומלץ לכל מי שהיה, נמצא ושיהיה במשבר אמצע חיים, כלומר לכור לנו. זהו ספר שבעיקר מזכיר לנו להקשיב לעצמנו, למה שאנחנו באמת רוצים לעשות ולהיות (בניגוד למה שאנחנו חושבים שאנחנו צריכים להיות) ואולי עם קצת תובנות ממנו, נחסוך לעצמנו כאב גב זה או אחר ובמקרה וכאב הגב או כל מיחוש אחר כבר הופיע אצלכם, אז עשו לעצמכם טובה ותקשיבו לו.

במספרים. אהבתי למצוא עוגנים רגשיים להיאחז בהם, גם דברים סתמיים ביותר, כמו הריהוט במשרד שלי. רחשתי, למשל, מעין חיבה לארון שלי, שחריקותיו נגעו לליבי. כך חויתי מעין רווחה בעולם המאולחש של חיי המשרד."

אלא שכאב הגב שלו טען אחרת. המסע לפענוח מקור כאב הגב והניסיון לטפל בו, החל מבדיקות MRI וכלה בביקור אצל מתקשרת, מחלץ ממנו התנהגויות ומעשים

לא אופייניים לו כביכול המשנים את חייו ומעלים אותם על תלם חדש שלא העיז לחלום עליו.

נהנה קטע בו הוא מתאר את השינוי שחל בדפוס המחשבה שלו (לאחר אי אילו טל-טלות שעברו עליו קודם לכן):

"ישבתי על ספסל וחיוך עלה על פני...."

אליפות ישראל באופני שטח (מקום שישי)
עות לפני התחרות. הישגים נוספים שהיו לי השנה - מקום שלישי באליפות הארץ במרתון אופני הרים ועוד מספר פעמים שהשגתי מדליות בתחרויות שונות.

אכזבות?

מקום שישי באליפות ישראל הרגילה באופני הרים. התאמנתי זמן רב לתחרות וציפיתי למקום טוב יותר (למרות שמקום שישי הוא טוב).

מה הוריך חושבים על העיסוק בספורט זה?

אמא לא כל כך תומכת ברעיון שאהיה ספורטאי מקצועי. היא מעדיפה שאהיה רופא. אבא יותר תומך בכך שאני משקיע בספורט ומלווה אותי בתחרויות.

יש בעיות מיוחדות בספורט זה?

רכיבת אופניים היא עיסוק יקר מאוד ואם בעתיד לא תהיה לי תמיכה כלכלית יהיה לי מאוד קשה להתקדם ולהגיע לתוצאות.

האם אתה נאלץ לוותר על דברים מסוימים לטובת האופניים?

יש לי פחות זמן לבלות עם חברים כי אני רוצה לשכב לישון מוקדם ועלי לקום מוקדם לאימונים.

הנה כי כן התפוח, במקרה שלי, נפל רחוק מהעץ. לעומת הישגי הצנועים בספורט, יוני עולה עלי עשרות מונים. אני מנצל במה מכובדת זו ומאחל ליוני הצלחה רבה בעתיד. אם מישהו רוצה להשקיע בדור העתיד - יש לו הזדמנות.

שבת שלום. נחשון שחם.

האופניים באזור - חנות האופניים של גלי רונן (הבן של שובק ושרהלה).

תפסתי את יוני בשעת מנוחה לראיון קצה

יוני איך הגעת לרכיבת אופניים?

השכן שלנו ראוּל קובלינסקי פתח קבוצת רכיבה ואני רציתי להצטרף.

באיזה קבוצה אתה מתאמן היום?

בקבוצת CCC שמתוכה יצאו הרבה אלופי הארץ.

כמה פעמים בשבוע אתה מתאמן?

יש לי שלושה אימונים בשבוע עם הקבוצה. פעמיים אימוני שטח ופעם אחת אימון כביש בקיסריה. חוץ מזה אני מתאמן עוד יומיים לבד. לפעמים אני יוצא מוקדם בבוקר ולפעמים אחר הצהריים. תלוי במזג האוויר. באימון שטח אני רוכב כ 20 ק"מ ובאימון כביש כ - 50 ק"מ.

מה אתה אוהב בספורט הזה?

אוהב לנסוע מהר, אוהב להתאמץ ולהגיע לקצה גבול היכולת. בשטח אני אוהב את

מקום ראשון בתחרות בראש העין

ההתחברות לטבע ואת האדמה שאני נוסע עליה. אוהב את הסינגלים (מסלולים צרים לרוכבי אופניים). אוהב את התחרויות.

מה השאיפות לעתיד?

לעתיד הקרוב אני רוצה להיות אלוף יש-ראל באופני כביש ובעתיד הרחוק אני רוצה להיות ספורטאי מצטיין וכמו שכל רוכב חולם גם אני רוצה לזכות בטור דה פראנס.

ספר משהו על הישגיך.

ההישג הכי משמעותי בעיני הוא הגעה למקום שלישי באליפות ישראל באופני כביש כי זו הייתה פעם ראשונה שהתחריתי באופני כביש שאותם קנו לי רק כמה שבור

הכתבה השניה בסדרה תעסוק בסיבה שבגללה זכיתי להיות כתב הספורט של בשער המתחדש. הסיבה היא עיסוק של בני יוני ברכיבת אופניים.

רבים מההולכים או רצים ביער בוודאי רואים מדי פעם ענן אבק עובר על ידם ומשב רוח מכה בהם. הזריזים מזהים ילד בלבוש כחול על אופניים גדולים אץ לדרכו, עולה בהר ויורד במורד. הילד הזה הוא יוני.

אנו, שבילדותנו חלקנו בינינו את מעט הרכוש שהיה, הסתפקנו בשני זוגות אופניים לכל קבוצה ועשינו תורות מי יקבל אותם כל יום, מלווים כיום את ילדינו הנהנים ממגוון ענפי ספורט שבעבר יכולנו רק לחזות בהם בתכניות הספורט: "מהר יותר, גבוה יותר, חזק יותר" או ספורט בערבית ביום שני אחרי הצהריים עם סלומון מוניר.

על אופני הילוכים כלל לא חלמנו. הפעם הראשונה שנתקלנו מקרוב בפלא הזה היה כשמשפחת פלדמן הגיעו לקיבוץ. לדיוויד היו אופניים עם שלושה הילוכים אבל לאן היו אופניים עם עשרה הילוכים ומתי מעט מילדי החברה הורשו לעשות עליהם סיבוב.

הזמנים השתנו, הפלאחים התחלפו וכיום הילדים כבר לא יודעים איך נוסעים באופנים עם ברקס רגל. רבים מהילדים מעדיפים אופניים חשמליות או קלנועיות. אנו ההורים מנסים בקושי רב להתאים עצמנו למציאות המשתנה. אנו משמשים כנהגים, ספונסרים, מעודדים ומנחמים עבור ילדינו בעוברים מענף ספורט אחד למשנהו.

במקרה שלנו יוני בחר בגיל צעיר את ספורט הרכיבה. בינתיים הוא מתמיד בו לשמחתנו, ולשמחת ארנקנו, הרואה הרבה את אור היום ובעיקר נחשף לאויר של משמר העמק, שם נמצא המקדש של רוכבי

מקום שלישי באליפות ישראל באופני כביש

אותי זה מצחיק

הומור מקומי ומרחבי הרשת

חומר מקומי

למען עולם טוב יותר / יבל ברקאי

1. כחצי ק"מ לפני הזרוע משני צדי כביש 66 יש שלט המזהיר: "זהירות הרעות מוגבלת!"
 2. לפחות פעם אחת ביום, כשאני מגלה שהשאירו לי את המיכל על אדי הדלק האחרונים ואני מתדלק, אני חושב על הקיבוץ שלי. מאוחר יותר כשאני בודק במחשב מתברר לי שבדרך כלל "הפושע" היה מהמין הנשי אז אני נמנע מלהוציא הגה. האמת המלאכה לא קלה. בצי של הזרוע יש לפחות 3 סוגי פתיחת מיכל... אך לפחות נדמה לי שכולם משמאל, בצד של ההגה.
 3. סינדרום עגלת האשפה "הרחוקה". ליד סלון הווילון יש מצבור של 3 עגלות אשפה. לרוב העגלה הקדמית מלאה עד להתפקע, המכסה מורס קלות, והחתולים כבר יכולים למשוך שקים ולהשתעשע. ולעומת זאת שתי העגלות "הרחוקות" ריקות לגמרי. "צעד קטן לאדם צעד גדול לאנושות".
 4. יש שלוש צורות להגיד שלום ברחוב: להוריד ראש קלות, להרים יד לשלום ולהגיד שלום. יש אנשים ששלוש האופציות זרות להם. ואיך יהיה שלום עולמי אם אין שלום בקרבנו.
 5. חיפה עיר מכורתנו נשרפה ושריפה אצלנו ביער הייתה מסכנת מאוד את שלום הציבור. האם להתנדב למשמרות הלילה? הסתפקתי בלהתרפק על הסיפור 'שומר היערות' של א.ב. יהושע (לשעבר חיפאי).
- י.ב.

מרחבי הרשת

יצירה מקומית

יצירות פרי עמלם של חברי הקיבוץ

קילפתי תפוז / שבתאי פרידמן

לא רק חרוזים / דובי זמר

כאש בשדה קוצים

אש זועקת באה בשקט
את גופי חובקת ואת נשמתי חונקת...

רשלנות לשמה בבדל סיגריה עגומה
הופכת נוף קסום לאפר ושממה
ולא די לאותה צרה צרורה -
מסיתים ומציתים מוסיפים שמן למדורה...

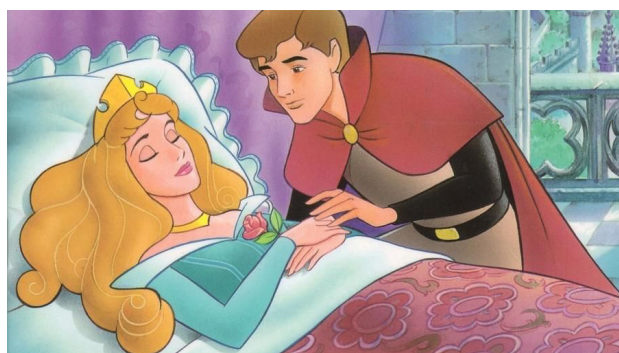
ארץ בווערת, רבבות פליטים נסים
ערי נשמות מעושנות מצפות לניסים

ובמלחמה, כמו במלחמה, זוהרים הכוכבים
התגייסות לעזרה של אלפי מתנדבים
וכשרגע של משבר לאומי הופך לשעת רצון...
אני שואל: מדוע מחכים לאסון,
לקרבות עקובים מדם, לשריפה או שיטפון
כדי שטוב הלב והחמלה יתנו את הטון?

אש גדולה כילתה יערות, שכונות והרבה שמחת חיים
האם היא תכלה גם רשע, אדישות, ושנאת האחרים?
האם ננמיק את הלהבה משני צדי קו התפר?
האם סולידריות של שכנים תצמיח שלום מתוך האפר?

חברים עושים הצגות

היפיפיה הנרדמת - בחנוכה הקרוב, לכבוד חגיגות ה-80 להזרע, אנחנו ממשיכים עם המסורת העשירה של הקיבוץ ונעלה הצגת ילדים נוספת, "היפיפיה הנרדמת". בעשייה זו לוקחים חלק חברים רבים, על הבמה ומאחורי הקלעים, במסירות ורצינות, ובלעדיהם לא היינו יכולים להרים הפקה שכזו. ההצגה אומנם מוגדרת כהצגת ילדים אך כמו כל סיפור ילדים טוב יש בה חלקים מפחידים מעט. בהתייעצות עם גננות הגיל הממולץ להצגה הוא החל מגיל ארבע.

הציבור מוזמן להגיע ולצפות בחזרה הגנרלית שתתקיים באולם ביום חמישי, ה-22.12.16, בשעה 20:00. זמני ההצגות:

- יום שישי, 23.12.16, בשעה 20:45. בגלל חוסר מקום הצגה זו סגורה רק לחברי הזרע
 - יום שבת, 24.12.16, בשעה 11:00
 - יום שבת, 24.12.16, בשעה 18:00
 - יום ראשון, 25.12.16, בשעה 18:00
- יש למה לחכות! ענת וצוות הפקת ההצגה

בין מסדרון בי לסי, אפילו הנקניקיה לא תנחם אתכם.

בכלל, אני חושבת שהמגשר הזוגי הראשון שיבנה לו בוטקה קטנה ביציאה מסדרת KOLPAS, מעץ מלא ככה שתחזיק מעמד גם בגשם, ידפוק שם קופה שחבל על הזמן.

ונדמה שכולם משפצים. וכולם מחליפים סלון. וכולם צריכים ספה נפתחת, וחייבים לצאת משם עם משהו. נשבעת לכם שפעם יצאתי משם עם שקית אחת קטנה של מתלים למגבות. אפילו הקופאית הסתכלה עלי ברחמים.

אז בחרנו ספרייה כפולה והבאנו אותה הביתה. ומאז, חיינו אינם חיים. בטח לא כמו שהכרנו אותם קודם. הם בנויים מסוגים שונים של ברגים, כפיסי עץ, מברגי פיליפס בגדלים שונים, והכי חשוב- מברג אלן. כן, כן, מברג הנסיכה הלן שאין לי ספק שלה ולקרובים לה יש תמיד מברג כזה בכיס המלכותי למקרה שתצטרך להבריג משהו של איקאה.

שעתיים לקח לנו לבנות את הספרייה הראשונה, אחרי שגילינו באמצע שהרכבנו את ההוא לזה הפוך ויש צורך לפרק ולהרכיב שוב את זה להוא. את הספרייה השנייה כבר לקח לנו שעה לבנות, טוב, כבר היינו מומחים וההוא נכנס לזה בפעם הראשונה.

עכשיו נשאר רק להזיז את המחשב מימין לשמאל, להסתיר את כל חוטי החשמל, לחבר את הרמקולים, למצוא מקום לראוטר ולדחוף לקיבינימט את המדפסת שבגללה התחלנו עם כל הבוג'ראס הזה!

התרחקנו אחורה למרכז הסלון, עמדנו חבוקים והסתכלנו על הספרייה החדשה, הלבנה והיפה שלנו.

'מקסים!' אמרנו אחד לשני, 'איך לא בנינו את זה קודם? איך עמד הקיר בלי הספרייה?'

'אני יכול לנוח?' שואל האיש שלי ומעסה את גבו הכואב. 'בטח, מתוק שלי. תנוח, כי בשבוע הבא אנחנו נוסעים לאיקאה לקנות מדף שיתאים בדיוק לראוטר.'

הייתי גרה כאן, אני אומרת לבנזוגי כשאנחנו נכנסים לאיקאה.

כשאנחנו מתקרבים למגרש החנייה, הוא כבר מלא, ואת הסלום הבלתי ייאמן בין כריות, ספות, שולחנות ומנורות, ממלאות משפחות שכל השבת חיכו כבר שהיא תצא ואפשר יהיה לנסוע לאיקאה. מה לעזאזל חשבנו לעצמנו כשהחלטנו להגיע לכאן במוצאי שבת?

המוטיב חוזר על עצמו.

הבעל דוחף עגלה שיש בה ילד או כריות, מצעים, כוסות שאין מה לעשות איתן וסט שלם של כפות עץ שמתאימות רק לידים של שוודים מסוקסים, והאישה מובילה.

איקאה זו תופעה. היא גורמת לאנשים להיכנס אליה נשואים ולצאת ממנה בדרך לרבנות, והכל בגלל ארון לבן בשם BRUSALI, שנראה כל כך יפה בקטלוג, והנה, כשעומדים מולו הוא פתאום לא מתאים לכלום. לא בגובה, לא ברוחב ולא בעומק.

'אמרתי לך!' מחמם מנועים הבעל, והאישה כוססת את העיפרון הקטן הזה שאיתו רושמים את המק"טים, ויודעת, הו, כמה שהיא יודעת שהוא צודק. אבל זה הארון שהיא ראתה בקטלוג ואת הארון הזה היא רוצה. BRUSALI חמוד משלה.

הדרך לריב מהירה, ובאיקאה- אין לאן לברוח. רק להתקדם הלאה, ביחה, לאורך החיצים על הרצפה אחרת תאבדו אחד את השני אם לא לעד, אז עד היציאה.

לאורך הדרך יושבים גברים על כל הכיסאות והכורסאות האפשריות, ואני נשבעת לכם שראיתי גבר אחד ישן על מיטת FJELLSE או HURDALE, מחבק אחד מדובי הקואלה ממחלקת הילדים.

מה יש שם בענק הריהוט השוודי שעושה לנו את זה? את החשק לרהט את הסלון שלנו בדיוק ככה, עם הארונית הזו, או להגיע להארה שלא ייתכן בשום פנים ואופן שהמטבח שלנו יהיה שלם בלי מתקן לסכינים מבמבוק בשם הסקסי רימפורסה?

הזוגיות הרי תחזיק שם מעמד בדיוק כמו סט הכפות ב - 7.90, ואם תצאו משם בכל זאת מאושרים אבל סחוסים אחרי שטעיתם

היה היה

1

פינת הארכיון של קיבוץ הזורע

יש "שער כדורגל" ו"שער גן עדן" יש "שער הדולר" ו"שער הניצחון" אבל הכי חשוב, יש את "בשער" שלנו. מה מקור השם ומה הוא מסמל, כל זאת בכתבה הבאה.

הראשון ביחד עם אריה לפידות הוא התלהב מסיפור רות, בה שער העיר שימש למקום דיונים ומשפט של זקני העיר, והוא הגה את המחשבה לשאול משם את מושג שער כבמה לדיון ציבורי, אך כעולה חדש ראה חשיבות לקבל לכך אישור של "הבראיסט" יותר ותיק, וזה ניתן לו ברצון ע"י אורי בה. כך יש לשניהם זכות קופירייט. אגב, מאוחר יותר אמרו בהלצה ש"בשער" מסמל בשמו מה שלו לגמרי בפנים ולא לגמרי בחוץ..."

עיצוב "בשער" עבר גלגולים רבים בידי מאיירים ומעטרים מהקיבוץ. לפניכם מספר דוגמאות של כותרות "בשער" לאורך השנים.

למקום הריכוז והדו"ח.

אשר לנו בדבר הזה: היות ואין לנו "שער", אין לנו אפילו אולם, גם לא חדר קריאה וגם לא חדר אוכל כהוגן – היות ויש לנו אך ורק "מצב" – מוכרחים אנו ליצור לנו "שער" סמלי, מקום לריכוז לפחות במובן רוחני, והנה הוא – בעיתון.

"אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם".
(פרקי אבות א' י"ח)

עדות נוספת למקור השם קיימת בדברי ישראל נוימרק שהתפרסמו בגיליון שיצא בנינואר 1986:

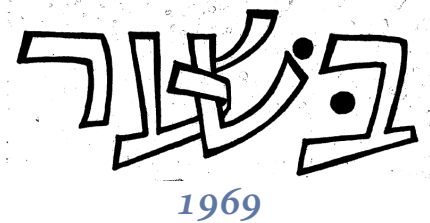
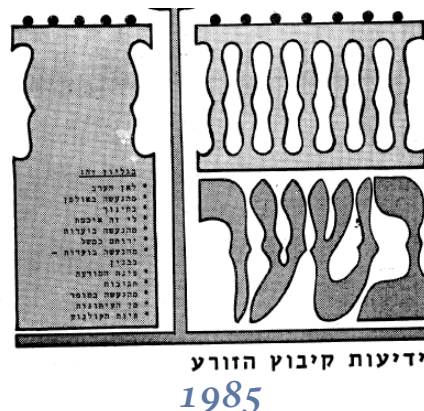
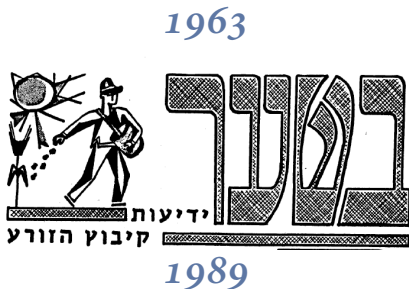
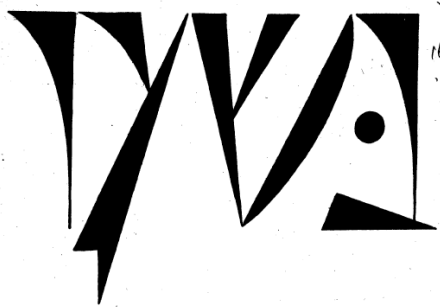
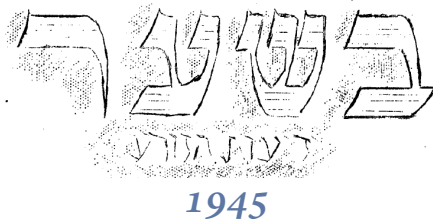
מאיר מירון מספר שבהיותו עורך העלון

מקור השם "בשער" / איילה טל

על מקור השם ניתן ללמוד מהכתוב בגיליון מספר 2 של העיתון, שיצא באוגוסט 1936:

בלי לבקש את הסכמת הקיבוץ, נתנו לעיתון את השם: "בשער". אחר הופעת הגיליון הראשון היו חברים שפירשו את השם: "בין שני הכיסאות", או "עדיין לא הצטרפנו" ו - "אל תכנסו לגמרי! וסכנת קור אנושי" – עלינו להודות שלא לזה התכוונו.

בימי הקדמונים היה מנהג לעם להתאסף בערב, אחרי עמל היום בשער העיר. שם שוחחו ובילו את הזמן ושם ישבו למשפט ולדין. ע"י כך השער נעשה במשך הזמן

עדכונים שונים

עדכונים מבעלי תפקידים

בנה בהשקעה ענקית של 350 מיליון ש"ח והפכה אותו למלון יוקרה שהוא גם מרכז לאומנות. לשמחת כולנו, למרות השריפות הרבות שפקדו אותנו המלון וסביבתו הקרובה לא נפגעו וניתן להמשיך ולבקר שם. מאוד מומלץ להתרשם מהמבנה וממופע המוזיקה והמחול המתקיימים בו. תודה למשתתפים ולצביה המארגנת.

מלחמת יום הכיפורים שתחקרו שם על נסיבות נפילתם והתנהגותם במהלך השבי. הבית הועמד למכירה ב-2005 וכמעט ונמכר לחברת "רסקו", שתכננה להרסו כליל ולהשתמש בשטחו לבניית שכונת מגורים. ברגע האחרון השתנתה העסקה והוא נמכר לבעלת ההון לילי אלשטיין, אלמנתו של מייסד "טבע". לילי הובילה שיפוץ גדול במ-

טיול אגף הבריאות / נחשון שחם

עובדי אגף בריאות שומרים על המסורת וגם השנה יצאנו ליום טיול. התכנית כללה ביקור במלון "אלמא" בזכרון יעקב עליו נרחיב בהמשך. לאחר הסיור המעניין אכזר לנו במסעדה בזכרון ומשם המשכנו לבית אהרונסון. לבסוף סיירנו במדרחוב.

קצת מידע על מלון "אלמא":

בית זה, הנחשב ליצירת מופת, נבנה בשנת 1968. הוא תוכנן ע"י האדריכל יעקב רכטר שזכה בשנת 1972 בפרס ישראלי לאדריכלות בעקבות תכנון זה. המבנה שימש במקור ככביית הבראה של מבוטחי פנסית "מבטחים". בשנת 1974 נעשה במבנה שימוש יוצא דופן, כבית חקירות לפדויי

משולחן הביטוח המקומי / שלומית אלישב

לכל החברים שלום:

1. **ביטוח דירה ורכוש:** בעקבות השרפות שפקדו אותנו בשבוע החולף. לקבוץ הזורע ישנה פוליסת ביטוח המכסה את רכוש המשק, דירות מגורים, מבני ציבור ועוד. אותה פוליסה מכסה גם את תכולת הדירות.

2. **תאונות דרכים:** התנהגות בזמן תאונה: בכל רכב ישנה פוליסת החובה המקורית, בצמוד אליה ישנו טופס דיווח בעת תאונה, בבקשה עיינו בטופס. בעת תאונה, מלאו את הטופס ובעיקר קחו את הפרטים הבאים:

- רישמו את מספר הרכב של הצד השני.
- קחו את הפרטים של נהג הרכב השני.
- צלמו בבקשה את מקום הפגיעה ברכבכם וברכב השני ואת מספרו.

והכי חשוב, לאחר התאונה, אם מישהו פגע בכם, אם אתם פגעתם באחר, אם קרתה תאונה עצמית, (נתקלתם באבן/עמוד) - אנא בואו לדווח.

עדכוני גשר / צביה דור

מועדון מפגשי שישי

חברים יקרים, אני מזמינה אתכם לקבל איתי את השבת במועדון לחבר.

המפגשים יתקיימו בימי שישי בשעה 11:00.

ניפגש להרצאה, שיחות רעים וכיבוד לאחר ההרצאה. להלן תכניתנו לעונה החדשה.

נשמח לפגוש את כולכם. להתראות. צביה דור

9.12.16 – "לפגוש את הגרמנים ליד שולחן" – נטע שפירא חבר עין השופט ידבר על אוסקר אדר (מייסד עמק השלום) ועניינים נוספים בהזרוע בשנות החמישים והשישים.

3.2.17 – רשמי טיול בטנזניה – אסתי ומנשה הזארי.

17.3.17 – "חקר היסטוריה משפחתית בעולם" – נשמע מפי ארז חנקין בעלה של הדר פרייס, חתנם של אפרת ואליאב פרייס.

5.5.17 – "שירת יהודה עמיחי" – הגיגים והרצאה מפי הסופר דוד ארליך והרב יהושע וייסברג. יהושע היה באולפן בהזרוע וחזר בתשובה. שניהם גרים בירושלים וחולקים הרצאתם.

9.6.17 – פרפראות בגריאטריה עם אילן בה

היכן אני נמצא?

פינת החידה של דני נהב

חידה מס' 1:

שנים עמדתי בצל העמדה,
צופה אל המים,
ופריי ממתיק נפשות רכות.

הפתרון:

העמדה שצפתה אל המים היא אותה עמדה שנהפכה עם השנים לבית מגוריהם של הילדה ופרנץ מרכס, אשר לא וויתרו לאורך כל ימי חייהם על הזכות לשכון ממש על גדות בריכת השחייה הראשונה של הזורע, בריכת אנג'לה ששימשה גם לשחייה.

הילדה ופרנץ גרו בעמדה שעל שפת בריכת השחייה מ-1940 עד 1980. העמדה נהרסה אחרי מותה של הילדה בשנת 2003.

בתמונה המצורפת ניתן לראות את סמיכות הבית לבריכה ולהבין (או לא) את הבחירה לגור בסמוך לכל אותה המולה חברתית שהייתה מנת חלקה של הבריכה...

בצל ביתם של הילדה ומרכס, בחלקה האחורי שאינו פונה לבריכה עמד אז ועומד עד היום עץ תות – הוא מקום הפתרון, כפי שניתן לראות בתמונה ששלחה ביאטריס יחד עם נכדיה שקד ודורי, הראשונים שהגיעו למקום (וזכו על כך בפרס בדמות טבלת שוקולד).

חברים נוספים שפתרו נכונה, עמרי רפאלי, זיוה כהן, נחשון שחם וכמובן יחיעם מרכס.

חידה מס' 2:

פנים לי רבות,
מצבי רוחי משתנים.
ומזכיר אני את אחיו של השף.

שיהיה לכולנו בהצלחה!

• קורא שחושב שהוא פתר את החידה ויודע לאיזה מקום מרמזת החידה – ימהר למקום (כדי להיות הראשון, שיזכה בפרס) ויצלם את עצמו כאשר האתר מופיע בצילום יחד איתו.

• את הצילום עליו לשלוח בזריזות (שוב, כדי להיות הראשון...) לכתובת המייל הבאה: bashaar@hazorea.org.il